

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagy
helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Vasárnap.

Előfizetési pénzek el-
fogadtatnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatok.

A nyiltérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számítottatik.

Hirdetések elfogadtatnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetetnek még M. Zeisler
hirdetési irodájában. (Pest, Király
útcza 60. sz.)

Meg egyszer

„Emlékezzünk régiekrül.“

Csáthy Demeter.

E lapok közelebbi két számában Horváth Döme polgártársunk és egyik országos képviselőnk az élő nemzedék figyelmét azon derék férfiak iránt kísérlette meg fölgerjeszteni, kik vagy Kecskeméten születtek, vagy állandóan itt megtelepedve, a közszolgálat terén szerény hatáskörükhez képest is magok korszakában a kecskeméti névnek díszet s becsületet szereztek.

Végtelen elfoglaltságom miatt — de kiváltképen azért, mivel csekély egyéniségem is meg van nevezve, nehezen birtam elhatározni magamat, de még sem állhatom meg, hogy tisztelt polgártársunk által felszínre hozott tárgyat tovább ne fűzzem, nyiltan kimondván: hogy az általa ismertetni kívánt derék férfiak hosszú sora nem a múlt század végén s nem Mátyási Józseffel kezdődik, hanem fölhat az a magyarországi reformatio előkorába, a 16-ik század közepéig.

Más többet tudhat e tárgyban; de a közmondás szerint csak oly kalappal köszönhet az ember a milyen van: ugyanazért én is csak azon derék férfiakat említhetem meg, kikiről tudomásom van, hogy mint Kecskeméten született, vagy hivatalos állásuknál fogva itt tartózkodottak, a lefolyt negyedfél száz év alatt az egyházi, polgári vagy tudományos pályán magukat többé-kevésbé megkülönböztették.

Ilyenekül én — a már említetteken felül — következőket tudom megnevezni:

1. A reformatio előkorában, még a 16-ik század közepén, a kecskeméti reform. prédikátorok közt Bálint és Máté nevű papok említettnek: kik közül az első innen Bajára, utóbb Török Bálint akkori országos főúr által Debreczenbe helyeztetet át; másik Skaricza Máténak véleményeztetik. Mindkettő maga korában a magyarországi reformatio első és nagy hírű apostolai közé tartozott.

2. Végh Mihály kecskeméti származású s 1594-ik évben kecskeméti ref. lelkész. 1585-ik év körül irt egy szent éneket, mely a régi zsoltáros könyvben először 1592-ben nyomtatott ki, azóta pedig ugyanazon énekes könyv minden kiadásában megjelent. Az ének kezdete: Mikoron Dávid nagy búsultában stb. s a versek fejének nagy betűi e nevet adják ki: „Michael Vég kecskeméti“.

3. Kecskeméti Búzás Balázs erdélyi református püspök a 16-ik század közepe után.

4. Búzás Mihály, elébbinek fia; 1600.

év előtt a virágzó tolnai ref. iskola igazgató tanára, melynek szétrobbantása után tanítványaival Kecskemétre jött, itt a ma is virágzó ref. főiskola alapját megvetette s 1600-ban itteni prédikátor volt.

5. Kecskeméti M. János 1610—1635-ben a szathmári iskola tanára.

6. Kecskeméti Máté 1610—1629. szathmári, 1629—1634. debreczeni tanár.

7. Kecskeméti Mihály 1634—1637. szathmári lelkész s kerületi superintendens.

8. Kecskeméti Miklós 1638-ban váradi tanár.

9. Kecskeméti György 1638-ban nógrádi esperes.

10. Kecskeméti Kineses István 1694—1696. szathmári tanár; 1696—1699. szathmári lelkész és superintendens.

11. Kecskeméti György 1704. után debreczeni tanár.

12. Kecskeméti Szabó János (Johannes Sartoris Kecskeméti) 1681—1722. kecskeméti kerületi esperes és nagykörösi prédikátor.

13. Kecskeméti Halygató István, a 17-ik század közepén kecskeméti tanár, utóbb halasi lelkész.

14. Kecskeméti Böddi István, ugyanakkoriban kecskeméti tanár, utóbb itteni prédikátor.

15. Kecskeméti Varga János, (Johannes Suttoris Kecskeméti) 1642-ben Kecskemét város főjegyzője.

16. Kecskeméti Elek János. (Johannes Alexis Kecskeméti) 1609—1618. sárospataki tudós lelkész. Magyarra fordította Donatus Visattus könyvét, mely megjelent 1613-ban; kiadta saját prédikációit Debreczenben, 1615.; és magyarázatot irt Dániel próféta jóslataira, mely megjelent ugyanott, 1621.

17. Házi János, Bethlen Gábor erdélyi fejedelemnek tyatója vagy török deákja, magyarra fordította egy mozlin tudósnak erkölcsökről írott könyvét s 1610-ben a fejedelemnek ajánlva kiadta Kassán.

18. Kecskeméti János, tudós jezsuita, született Kecskeméten, 1633-ban, meghalt 1712-ben. Számos egyházi beszéde maradt kéziratban. Egyetlen munkája: „Nagy tűz kis szikrája“ cím alatt nyomtatásban megjelent Bécsben, 1712.

19. Soós János 1677-ben kiadta Kolozsvárt a Medgyesi Pál által magyarra fordított „Praxis pictatis“ című könyvet és 1679-ben Komáromi György halotti prédikációkra való rajzolatjait Debreczenben; mindkettőt ellátta ajánlólevéllel s utóbbit Kalocsa János akkori kecskeméti birónak ajánlotta.

20. Selymes János, kecskeméti prédi-

kátor, megírta a kecskeméti ref. egyház történetét a maga koráig 1700-ik évig; mely munka kéziratban maradt az egyház egyik jegyzőkönyvében.

21. Veresmarti Lázi Péter 1712—1731. évig kecskeméti ref. lelkész megírta a reformatio egytetemes történetét és a kecskeméti ref. egyház történetét, mely egyik anyakönyvben maradt fenn kéziratban: részben kiadta Szilágyi Sándor az 1657-iki Sárospataki füzetekben 652. s köv. lap.

22. Kabai Gellért, kecskeméti ref. isk. rectora, két munkája, u. m. „Lelki flastrom“ és „Az emberi találmányoknak korbácsoltatások“ 1677-ben Debreczenben nyomtatott; kéziratban maradt ily című dolgozata: „Lelkes lelkipásztor“.

23. Csuzi Cseh Jakab, kecskeméti rector. Két könyve jelent meg, első: „Lelki bölcsességre tanító oskola“, Debreczenben, 1680.; második: „Édom ostora, vagy Abdiás próféta magyarázatja, rövid prédikációkba foglalva“, Debreczen, 1682.

24. Kalocsa János, először iskola-rector, azután lelkész Kecskeméten. Két munkája ismertetik: 1-ső „Örök élet zsengejének érzése“, Debreczen, 1682.; 2-ik „Isten ajándékával való kereskedés, vagy az Énekek Énekének magyarázatja“, Debreczen, 1693.

25. Szentpéteri István, kecskeméti ref. iskola rectora. Három munkája maradt fenn, u. m. 1. „Táncz pestise“, melyben a fajtalan tánczolásnak kárhuzatos voltát rajzolja. 2. „Ördög szigonyja“, melyben a káromkodásnak veszedelmes volta mutatattik meg. 3. „Hangos trombita“, irva van a részegség ellen. Debreczen, 1699.

26. Székudvari János, kecskeméti ref. iskola rectora, Kecskemét városnak 1707-ben a ráczok általi pusztulásának veszedelmét írta meg versekben e czim alatt: „Sűrű siralmokkal rakott Jajhalom“, kiadta ugyanazon évben; újra kiadatott Kecskemét város története 4-ik kötetében, 397—414. lap.

27. Horváth Mihály, (Michael a SS. Trinitate) tudós piarista szerzetes és a kecskeméti collegium rectora, ki ugyanitt meg is halt 1752-ben; két munkát hagyott, u. m. 1) Kiadta Hunyadi Mátyás király levelezését és azt a kecskeméti városi tanácsnak ajánlotta, egy szép történeti előszóval; megjelent Kassán, 1745-ben. 2. A kalocsai érsekség alapításáról irt munkája megjelent Budán, 1746.

28. Veresmarti Végh Sámuel, kecskeméti ref. iskola rectorának Ráday Pál özvegye sz. Kajali Klára úrasszony

felett mondott halotti gyászbeszéde megjelent Kolozsvárt, 1746.

29. Varjas János, 1750-ben legelső úgynevezeti Rector Professor a kecskeméti ref. iskolában: több rendbeli aprólékos szerzeményei megjelentek nyomtatásban.

30. Gózon István, kecskeméti ref. tanár. Nyomtatásban megjelent munkája Beleznay János tábornagy temetésén mondott gyászbeszéd, Pilsen, 1754.

31. Markó János, ferenczi szerzetes, született Kecskeméten, 1685. okt. 14. Megkereszteltetéskor beírt neve alá az anyakönyvbe 34 év múlva e szavak vannak bejegyezve latin nyelven: „Ez bölésészet tanára volt ezen konventben 1719-ben.

32. Biró Bernát, ferenczrendi szerzetes, született Kecskeméten, 1682. június 30. Ez már 29 éves korában 1714-ben gyöngyösi gárgyán volt, 1717-ben és 1720-ban ugyanottani, 1719-ben kecskeméti, 1721-ben szécsényi gárgyán volt; ennek is az anyakönyvben neve alá van jegyezve kecskeméti főnöksége.

33. Kecskeméti Gellért, ferenczrendi szerzetes, 1672-ben füleki, 1675-ben gyöngyösi, 1677-ben szegedi, 1678-ban kassai, 1681-ben kecskeméti gárgyán, 1691-ben a szerzet országos főnöke.

34. Sera György, ferenczrendi szerzetes, kecskeméti fi, 1690—1699. egri, gyöngyösi, kassai és kecskeméti gárgyán.

35. Mora Balázs, ferenczrendi szerzetes, kecskeméti fi, 1708—1719. gyöngyösi, kaplomi és szendrői konvent gárgyána.

36. Mora Athanáz, 1685—1698. gyöngyösi, kassai, kecskeméti gárgván.

37. Bede vagy Böde József, ferenczrendi szerzetes, kecskeméti fi, 1715—1726. egri, kecskeméti és szendrői gárgyán, azután a szerzet országos főnöke.

38. Telek József, ferenczrendi szerzetes, jászberényi fi, múlt század közepe táján a kecskeméti kolostor jeles egyházi szónoka, az itt mondott beszédeit Vácson 1772-ben három vastag foliantban adta ki.

39. Blaho Vincze, ferenczrendi szerzetes a kecskeméti konvent jeles tagja után fentmaradt azon érdekes egyházi busú-szónoklat, melyet 1772. nov. 8-án elmondott, midőn a ferencziek a parochiát

a váczmegyei papságnak átadták. Nyomtatott Nagy-Szombatban, 1775.

40. Mádi János, „Keresztyén gyermekek etikája“ című könyvecskét írt versekben, mely kinyomtatott előszer Pesten, 1761-ben, azután még több ízben.

41. Kalmár György, a kecskeméti ref. iskolában néhány évig conrector és híres orientalista. Itt laktában dolgozott azon munkáján, melyet azután berlini barátai költségén kiadott e cím alatt: „Praecepta, Gramatica, atque specimina linguae philosophicae, sive universalis ad omne vitae genus accommodatae“. Berlin, 1772.

42. Milesz József, kecskeméti ref. tanár, magyarra fordította báró Störck Antal orvosi könyvét, gyakorlati használatul a táborig és falusi borbélyok számára. Bécsben nyomtatott két kötetben, 1778.

43. Horányi Elek, nagy tudományú kegyes tanítórendi szerzetes, több évig tagja levén a kecskeméti piarista collegiumnak, itt dolgozott azon művein, melyek azután időnkint általa kiadattak.

44. Búzás János, Pesten, 1782-ben nyomtatott e című munkája: „Ő pápai szentsége VI. Pius eleibe való terjesztő irás, nem régiben megholt Delorie uramnak francia kézírásából németre fordította és kiadta Rauttenstrauch uram, magyarra pedig fordította Búzás János, kecskeméti német iskolák tanítója“.

45. Gőből Gáspár, kecskeméti ref. lelkész. Hat munkája jelent meg nyomtatásban 1784—1806., melyek közül a „keresztyén katekizmus“ több kiadást ért; „Ekleziiai Historia“ című munkája kéziratban maradt.

46. Erdélyi József, kecskeméti róm. kath. plebános. Saját egyházi beszéde ellen Danovszki János által írt bírálatra ezáfolatot írt, 1789-ben megjelent Vácson; Zicsi Ferencz győri püspök felett mondott gyászbeszéde megjelent Győrött, évszám nélkül.

47. Harsányi István, kecskeméti plébános, azután a visszaállított premontréi szerzet prépostja. 1796-ban báró Splényi Ferencz váczai püspök felett mondott gyászbeszéde és Kecskeméten elmondott úrnapi prédikatioja jelentek meg nyomtatásban.

48. Demeter János, kecskeméti vá-

rosi tanácsnok, „A nemes Szathmárvármegye korona őrző seregének Pestre érkezése“ című munkát adott ki Pesten, 1790.

49. Lambach Elek kegyes tanítórendi szerzetes a kecskeméti piaristák collegiumában; 1790-ben Pesten két munkát adott ki, u. m.: 1) „A magyar királyok és királynék koronáztatásoknak inneplése“; 2) egy ódát latin nyelven gr. Batthyány Tivadarhoz.

50. Miskolczi István kecskeméti polgár görög nyelvből magyarra fordította e című könyvet: „Igaz vallástétele a napkeleti közönséges és apostoli Ekklesiának“; melyet kinyomtatott fia Miskolczi Miklós szintén kecskeméti polgár. Pesten, 1791.

51. Tormássy János kiadott 17 prédikációt, melyeket elmondott Budán és Pozsonyban az országgyűlésre felsereglett úri rendek előtt. Pest, 1791; továbbá megjelent Pesten 1797. gr. Teleki József felett mondott gyászbeszéde, — és Tóth Pápai József dunántúli ref. püspökké felszenteltetéskor tartott beszéde; „a dunamelléki superintendentia históriája“ című munkája kéziratban maradt.

52. Banó István jogtudor s utóbb a kolozsvári jogakademia egyik tanára, kecskeméti fi, alkalmi verset írt Tersztyánszky Imre kecskeméti plebánusnak a derecskei apátúrságba beigtatási ünnepéjére, mely kiadatott Pesten, 1815.

53. Valla Jáczi kegyes tanítórendi tanár és a kecskeméti collegium tagja, számos alkalmi verseket írt magyar és latin nyelven, melyek 1793—1796. évek alatt nyomtatásban megjelentek.

54. Veres István kecskeméti reform. kántor versezetet írt az 1794-ik évben történt kecskeméti nagy tűzvészről, mely nyomtatásban megjelent ugyanazon évben.

55. Veresmarti Vég Sámuel a fentebb 28-dik szám alatt említettnek fia, ref. superintendentus és kecskeméti lelkész, nyomtatásban megjelent gr. Teleky József ravatala felett mondott gyászbeszéde. Pesten, 1796.

56. Császári Lozsi Pál kecskeméti ref. tanár. Írt latin tankönyvet, mely megjelent Bécsben, 1804.; írt latin-magyar olvasó könyvet; kiadta Büsching latin olvasó

TÁRCZA.

Fecskehez.

(Uhländ után.)
1810.

Tavaszdik a levegő,
Ismét zöldül a határ...
Meglátogatsz újra minket,
Kedves kis fecske madár.
Jobb lesz, ha visszamég mindjárt;
Mig éltednek gyilok nem árt.

Vérbe fürdik a természet;
Nincs itt mostan kikelet.
Csak vissza, vissza! jobb lesz ott:
Nem találsz itt nyughelyet;
Vissza, vissza tengeren túl,
Hol még a véreső nem hul.

Nem találsz a fészkedre most,
Elrontá düh és ármány;
Ez most a becsület neve,
Rágódik mint a jarvány.
Azért jobb lesz ha visszamég,
Mert a gyilok reád is kész.

Vissza, vissza! szerencsés vagy,
Mert két honod van neked;
Te rád jobban intézkede:
A sors és a végzeted.
Vissza oda honnan jöttél,
Menj vissza mint ha volna tél.

Bánó Imre.

Utazási karczolatok.

A magyar orvosok és természetvizsgálók 1872. évi XVI-ik nagygyűlésének Mehádián tartását nagyon sok nem orvos és természet nem vizsgáló, kedvező alkalmul tekinté és felhasználta arra, hogy az al-dunai regényes tájakban gyönyörködve, Szerbia, Oláh-, Moldva és Törökország egy részét beútazza, sőt tán a híres Konstantinápolyt is egy ugrással meglátogathassa.

Ily szándék és vágytól lelkesítve, városunkból is négyen elszántuk magunkat arra, hogy pár hétre a Kaszab- vagy Schwartz-kúta vizének ivásáról lemondva, felcsaptunk természetvizsgálóknak, és miután Pesten egy jó napot töltöttünk, szeptember 8-án jókedvvel és meglehetősen dobár tárczákkal, a vizontagságokhoz új plaidek- és meleg gyapot ingekkel felfegyverkezve szálltunk az Elisabetha gőzörsre.

Hajónk reggeli 7 órakor indult el, és vigan haladt lefelé a Dunán; és minthogy a hajón hamar ismerkedik az ember, itt pedig igen szép társaság volt a szép- és nem-szépneemből. Az idő hamar és igen kellemesen tölt el, vig társalgás, vagy a vidék nevezetességei elsorolása, vagy az utazási részletek tervezgetésével, vagy menekültünk az örökös tervezgetők és saját terveiket mindenkire ráerőszakolni akaróktól, — ebben különösen kitént egy szekszárdi orvos, ki mindenkire ráerőszakolni igyekezett saját megállapított utazási menetrendét, ha valakit megcsiphetett, jaj volt annak, mert nem egy könnyen bocsájtotta el áldozatát.

Este értünk gombosra, hol előttünk ment át a Dunán a gőzkomp, mi csak fénylő két tüzes szemét láthattuk a sötétben; ezután nem sokára lefeküdni mentünk; azonban, noha kényelmes helyünk volt, egész éjjel nem alhattunk egy belgrádi pohos úri ember egotverő rettentő hortyogásától, kinek felbresztésére és elhallgattatására sem fityülés, sem verseny doholás, sem lábujjainak szorongatása nem használt, rendületlenül folytatta borzasztó orr dallamát.

Vukovárnál hajónk 4 órát időzött, hol valami fülhasogató zenével verték fel alnaikból azokat, kikhez a szerb atyafi orr-zenéje el nem hatott és adni tudtak.

Hajónk 9-én reggeli 4 órakor indult tovább; a kelő nap fénylő világitásában imponáns és gyö-

könyvét; irt latin prosodiát, s ezeken kívül nyomtatásban megjelent két gyászbeszéde Pesten 1808., melyeket tartott Veresmarti Vég Sámuel superintendens és ennek özvegye Rozgonyi Juliánna felett.

57. Hulják Péter kegyes tanítórendi szerzetes és a kecskeméti collegium igazgatója számos alkalmi verset irt latin nyelven, melyek 1805—1810. évek alatt megjelentek.

58. Kolmár József kecskeméti ref. lelkész egyházi beszédein kívül értekezést irt a magyar orthographiáról, mely a Marczibányi jutalmat nyerte.

59. Lovasi Benedek, ferenczrendi szerzetes és jeles hitszónok. Nyomtatásban megjelent Sándor András apát és kecskeméti plebános ravatala felett tartott gyászbeszéde. Pest, 1812.

60. Hajnal János, kecskeméti evang. lelkész előbeszédet irt latin nyelven, midőn néhai tanára Sztrecsko György theológiáját annak halála után kiadta, Pest, 1816. Kéziratban több munkája maradt.

61. Tersztyánszky Imre, apát és kecskeméti plebánus, később ezimzetes püspök és septemvir. Egyetlen egyházi beszéde jelent meg nyomtatásban, melyet mint kecskeméti plebánus 1818-ban szent István király ünnepén a budai főtemplomban tartott. Pest, 1818.

Most csak ennyit, mely úgy hiszem, annak kimutatására elég, hogy a puszták homokába ide dobott fészekben, Kecskeméten mindig voltak jeles férfiak, bensülött polgárok szintúgy, mint hivataluknál fogva beköltözöttek, kik mindig a tudomány és miveltség zászlóját lobogtatták, kiváltképen pedig a tanárok szép koszorúja tűntette ki magát a szépirodalom, történelem vagy saját szaktudományuk terén.

Örömmel kell bevallanunk, hogy ilyenek most is szép számmal vannak körünkben; de viszont keserű fájdalom sajog kebelünkben, ha elgondoljuk, hogy azok legnagyobb része megszünt követni derék elődeinek magasztos példáját, mert alig említhető kivétellel, az egész országban elterjedt politikai pártkórban szenvednek s szakhivatásuknak sem társadalmi, sem irodalmi téren legkisebb életjelét sem mutatják.

nyörű látványt nyújtott a távolból Pétervárad zöldelő sánczai és erős magas bástyaival, hová reggeli $\frac{1}{2}$ 8 órakor értünk, és hajónk a balparton felvő, a magyarfaló magyarországi szerbek fészkenél Ujvidéknél $\frac{1}{4}$ órára megállapodott várakozásunk alatt elgondolkodtam az itteni fondorlatok és ármányok fölött, melyekkel szembe jól esett az átellenben fekvő Pétervárad erős bástyáira tekinteni. Azt hiszem, mi még ezen várnak nagy hasznát vehetjük, mely nagyon zsenirozhatja a magyarfaló Mileticséket. Tovább haladva a balpart boldog vidékeit látva, nem fért fejembe, hogy azon népfaj, mely üldözötten hazátlanul, itt menedéket, hazát és ily dús földeket kapott: most hálából jöttevőjét szeretné e hazából kiszorítani. De él még a magyarok Istene.

Zimony alá $\frac{1}{2}$ 12 órakor értünk, miután itt többen ki- és beszálltak, hajónk tovább indult és pontban midőn 12 órát harangoztak, ért Belgrád alá, honnét néhány percznyi időzés után, miután e hajó csak Belgrádig jár, visszament Zimony alá, ott töltendő a nap hátralevő részét, hogy másnap reggel visszainduljon Belgrádról Pest felé.

E hajóról, mely egyike a dunai legszebb és legkényelmesebb hajóknak, azért is érdemes megemlékezni, mert személyzete mind nyelvre, mind szellemre igazi magyar, kik között igen jól találtak magunkat; kapitánya az ifjú, és már 18 év óta kapitány, Kolozsvári István miveltséges udvarias

Adja Isten, hogy e kóros válság mihamarabb kitombolja magát s mindnyájan a közös haza és e város boldog jövőjének megalapítására mielőbb egyesülhessünk.

Hornyik János.

Gazdasági tárlat.

A Nagy-Kőrösön 1872. évi szeptember 29. 30. tartott gazdasági kiállításon jutalmat nyertek:

A) Lovak és csikók után:

Az I. díjat, 8 aranyat nyerte Kegyel István szakonyi lakos, királyi-féle sötétpej csődöre. — A tőle levont két arany Jónás István czeplédi lakos 5 éves pej csődörének adatott, a II. díjat 3 arany Türy Ferencz 2 évss pej csődöre nyerte; a tőle levont 2 arany Tassy László 4 éves pejsődörének íteltetett, a III. díj 3 arany Kostyán József abonyi lakos 3 éves pej csődörének adatott. A fijas kanczákra kitűzött jutalmak közül az I. díjat, 8 arany Sárközi Simon szelei lakos 7 éves pej kanczája nyerte, a II. díjat, 5 arany, Sántha Lajos nagy-kőrösi pej kanczája nyerte, a III. díj Bató János lajos-pusztai lakos fekete-deres lovának íteltetett, a IV. díjat Tassy László kecskeméti lakos pej, fias kanczája nyerte, az V. díj Mészáros Zsigmond nagy-kőrösi lakos pej, fias kanczájának, a VI. pedig Verbó András czeplédi lakos 6 éves pej kanczájának íteltetett.

A három éves kanczák közül első díjat, 4 arany, ifj. Kovásznai Kovács Zsigmond nagy-kőrösi lakos 3 éves sárga csikaja nyerte, a tőle levont egy aranyat Tury Ferencz sötétpej kanczája, mint a díjazásra negyedik helyen ajánlott nyerte, a II. díjat, 3 arany, Mészáros Zsigmond nagy-kőrösi lakos 3 éves pej kanczája, a III. díjat pedig, 2 arany, Kovásznai Kovács Zsigmond nagy-kőrösi lakos 3 éves szürkéje nyerte. Az egy és két éves csikók közül dícsérő oklevelet nyertek:

1. helyen id. Kovásznai Kovács Zsigmond 3 éves pej kancza csikaja, 2. helyen Trepák József baracsi pusztai lakos egy éves pej kanczája, 3. helyen K. Kovács Zsigmond egy éves fekete kanczája, 4. helyen Mészáros Zsigmond szürke és fakó kancza csikója. A négy évesek közül dícsérő oklevelet nyertek: 1. helyen Vajkó Antal nagy-kőrösi lakos 4 éves sárga kanczája, 2. helyen Mészáros Zsigmond nagy-kőrösi lakos 4 éves pej kanczája, 3. helyen Acs József nagy-kőrösi lakos 4 éves pej kanczája.

B) Szarvas marhák, juhok és sertések elbírálásánál jutalmat kaptak: a legszebb magyar-faj borjas tehénre: I. díjat, 5 arany, nyerte Tóth László; II. díjat, 4 arany, K. Kovács Zsigmond; III. díjat, 3 aranyat Kiss Miklós, IV. díjat, 2 aranyat Mészáros István; V. díjat, 1 aranyat Kis Gedeon; VI. díjat; 1 aranyat Kiss József. A legszebb magyar-fajú 3 éves üszőre: I. díjat, 4 aranyat nyerte Beretvás Zsigmond, II. díjat, 3 aranyat Sááry Gyula; III. díjat, 1 aranyat Beretvás Abrahám. A legszebb két és egy éves borjak közül dícsérő oklevelet érdemeltek: I. Flöttnich Adolf báró 2 éves üszője; II. Dajka Sándor 2 éves üszője; III. Kiss József 1 éves üszője. A legszebb magyar-faj bikára: I. díjat 8 aranyat nyerte Flöttnich Adolf báró; a II. és III. díjra versenyző nem lévén; ez visszatartott. A legszebb magyar-faj jármos ökorre I. díjat, 3 arany, nyerte Flöttnich Adolf báró; II. díjat, 2 arany Sááry Gyula; a

úri ember, előzékeny lovagias kapitány, kivel mi ismeretséges barátságba jöven, négyünknek azon ajánlatot tevő, hogy ezen napon maradjunk hajóján vendégei, és kora reggel átszállit Belgrádra; a barátságos meghívást elfogadtuk és a hajón maradtunk, mely Zimony alatt kikötve, a hajó fődélzetet a két kapitány társaságában igen vigan ebédeltünk; a legszebb nyári nap lévén, gyönyörrel szemléltük a festői tájkot; oldalt Zimony és váromjai, előttünk a széles és itt két ágat képező fejedelmi Duna, a mint felöleli a keblére hajló Szávát, és a két folyó összeölekezésénél Belgrád, a hajdani híres Nándor-Fehérvár, komor bástyaival, számos karcsú minaretjeivel és magas tornyaival.

Este felé összejártuk Zimonyt, mely a magyar történelemben gyakran nevezetes szerepet játszott, különösen a keresztes hadak, úgy a török harezok idejében, midőn sokat szenvedett, azonban ujabban kezd élénkülni, kereskedelme élénk, van 10,000 lakosa, egypár csinosabb utcája van, a többi szűk és ronda, felmentünk az egykor híres, most rom és szemétdombul huszált fellegvárba, hol a belgrádi utolsó nagy győzelme után — a táborban kapott betegségben — néhány nap mulva a nagy Hunyadi János végzé áldásdús életét; kegyelettel emlékeztünk halála helyén vissza a nagy hősré, kinek erős karjára talán nem sokára szükségé lenne a nemzetnek; a vár falából, melynek mind a négy

III. díjra versenyző nem lévén, visszatartott. A A legszebb schweitzer bikára és tehénre kitűzött díjra versenyző nem lévén, ez is visszatartott. A legszebb kosra 3 aranyat nyert Somogyi Lajos. A legszebb nyóstén juhra versenyző nem lévén, a jutalom visszatartott. A legszebb kanra: az I. díjat, 4 aranyat nyerte Kiss Miklós; a II. díjat, 2 aranyat K. Kovács Zsigmond; III. díjat, 1 aranyat Farkas Elek. A legszebb tenyész-koczára: I. díjat, 4 aranyat nyerte K. Kovács Zsigmond; II. díjat, 3 aranyat Kiss Miklós; III. díjat, 2 aranyat Molnár Simon; IV. díjat, 1 aranyat Horváth Sándor. Továbbá dícsérő oklevelet érdemelt K. Kovács Zsigmond úrnak 4 darab 5 hónapos malacza.

C. A borok kiállítói közül az I. díjat, 4 aranyat nyerte Sááry Gyula, nagy-kőrösi s világosi szőlőjében termett 1862-iki fehér boráért; II. díjat, 3 aranyat Halász Mór alsó-nyiregyházi 1868-iki boráért; III. díjat, 2 aranyat Bartha Ferencz czeplédi szőlőjében termett 1867-iki boráért. Dícsérő oklevelet kaptak: Gubody László, nagy-kőrösi 1852-iki boráért, s végre Kovács József kecskeméti szőlőjében termett 1867-iki boráért. Vörös borokért: I. díjat, 3 aranyat nyert Bartha Ferencz czeplédi 1868-iki boráért; II. díjat, 2 aranyat Halász Mór alsó-nyiregyházi 1868-iki boráért; III. díjat, 1 aranyat Kovács Lajos nagy-kőrösi 1862-iki boráért. Siller borokért: az I. díjat, 2 arany, nyerte Sááry Gyula nagy-kőrösi 1862-iki bora; II. díjat, 1 aranyat, Bartha Ferencz czeplédi 1868-iki bora; továbbá dícsérő oklevelet nyert Magyar Pál nagy-kőrösi 1861-iki bora. Nem kerti borért gróf Teleki Sándor 1866-ban termelt aszú és 1870-ben termelt siller boráért. Apró jószágok jutalmazására kiosztatott összesen 11 darab arany.

A kiállítás összes bevétele a város által ígért, de még meg nem adott 300 forinttal együtt 2161 frt. 78 kr-ra, az összes kiadása pedig 1498 frt. 84 kr-ra rúg; maradékul tehát 662 frt. 94 kr. mutatkozik.

Színház.

Csütörtökön, október hó 24-én, itt először adatott „Három kalap“, franciaia vigjáték 3 felvonásban, irta Hannequin Alfréd; fordította, Sz. K. A darab a legújabb franciaia vigjátékok mintájára készült, ügyesen bonyolított s mind végig mulatságos. Takács úr ma ismét kitünően tölté be szerepét, valamint Lovászi úr ki alakítási tehetségének ma újabb jeleit mutatta. Az előadás egészben is jó volt s a közönség nagyon jól mulatott.

Szombaton, október hó 26-án színre hozott a „Pajkos diákok“, ismeretes és kedves kis operette, melyet megelőzött „A szép molnárnő“, Bulvovzkiné feditotta, egy felvonásos franciaia vigjáték, melyben Völgyiné asszony szokott ügyességével és szeretetreméltóságával játszta a czimszerepet, s melynek egész előadása kifogástalanul ment, mintegy ellenkezőjé az operettének, mit Arpási k. a. kedves alakja és szép éneke sem tehetett sikerültté. A közönség némely része azonban nem-tetszésének formailag szemben és lovagi-asabban is adhatott volna kifejezést!

Vasárnap, október 27-én, Szigligeti „Szökött katoná“-ja került színre, melynek előadására nézve kevés kifogásunk lehet. Említésre méltón játszták szerepeiket: Takács mint Monti gróf, Lovászi mint Völgyi ezredes, Völgyi mint Gergely s Arpási k. a. mint Julcsa. Teőreök úr jegyzője

oldala 16 öl hosszú, és melynek mind a négy sarkán egy kis kerek bástya-rom van, néhol még 2 öl magas fal van.

A boldog emlékü Bach uralom alatt újra fallal kerítettett a város és sánczokkal láttatott el; és miután a munkálatot tervező és azt keresztülvivő parancsnok-tábornok egypár milliót elpazarolt, néhány év mulva a falak újra elhordattak, a sánczok betöltettek; azonban a város nyugati és magasabb oldalán a fal most is épségben van. A czélt, melyből e fal építettett, tudni nem lehet, és értelme nincs is, míg egy erőd tán tehetne jó szolgálatot, a majdan Belgrád székhelylyel megalapítandó szerb császárság idejében, ha a szerb császárok kényelmetlen vagy alkalmatlannak találnák, hogy palotájuk ablakából attól alig száz ölnyire idegen ország tereit látják, és kedvet kapnának birodalmuk határát tovább előre tolni; azonban sok víz folyik le addig a Dunán.

Az estét kedélyesen töltvén el, éjjel kényelmesen kinyugodván magunkat, reggel öt órakor áthajózva Belgrádra, szívélyesen búcsúztunk el a derék kapitánytól; midőn Belgrádnál kiszálltunk, a rendőrök útlevelünket elszedték.

(Folyt. köv.)

